DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu.

Nr. 15. **Poznań, dnia 28. maja** **1927.**

Treść:

Sprawy ogólno-administracyjne.

130. Regulamin służbowy dla pracowników nieetatowych P. K. P.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrachunków w Bydgoszczy, Oddziałów, Gł. Warsztatów, Gł. Mag. Zasobów oraz wszystkich miejsc służbowych.

IV/1 - A 11 30985/27 z dnia 7. 5. 27 r.
IV, 2, IV, Pr.

Obowiązujące dotychczas przepisy dla pracowników nieetatowych, „Arbeiter-Dienstordnung" — wydanie z roku 1916 — zastąpione zostały polskim „Regulaminem służbowym dla pracowników nieetatowych P. K. P.".

Pracownicy zatem, posiadający wyżej wspomniane przepisy niemieckie, winni je zwrócić naczelnikom miejsc służbowych. Za potwierdzeniem odbioru, które należy dołączyć do papierów personalnych danego pracownika, odbierze każdy pracownik nieetatowy próbny i stały, dziennie płatny jeden egzemplarz omawianego wyżej nowego regulaminu służbowego. Wręczenie pracownikowi tegoż regulaminu należy również uwidocznić adnotacją w rubryce 19-tej listy robotniczej. Potrzebną dla poszczególnych Wydziałów i Oddziałów ilość regulaminów oraz protokółów wyśle Dyrekcja w dniach najbliższych, poczem należy bezzwłocznie przystąpić do ich rozdziału.

O zaginięciu egzemplarza winien pracownik donieść swemu naczelnikowi miejsca służbowego, który za opłatą 50 groszy wyda mu nowy regulamin. W razie przyjęcia na etat pracownika nieetatowego wzgl. zwolnienia go lub wymierzenia mu renty inwalidzkiej należy regulamin zwrócić, a w wypadku stwierdzenia braku tegoż ściągnąć od danego pracownika odszkodowanie w wysokości 50 gr. Kasy stacyjne dochodować będą wyżej wspomnianą opłatę na Dział II, Rozdział II, § 13.

Z treścią powyższego rozporządzenia należy zaznajomić wszystkich pracowników nieetatowych w szczególności zaś należy ich pouczyć, iż mają się zapoznać jak najdokładniej z postanowieniami, zawartemi w regulaminie służbowym, gdyż ewentl. nieznajomość tychże przepisów, stanowiących umowę odnośnie stosunku służbowego pomiędzy pracownikami a Zarządem Kolejowym, nie może ochronić ich w przyszłości od odpowiedzialności za wszelkiego rodzaju przekroczenia jakoteż nieprzestrzegania postanowień regulaminowych.

Wzór protokułu, odbieranego od pracowników próbnych.

Protokół.

. . . . przyjęty został do służby kolejowej w charakterze pracownika próbnego.

W dniu . . . . wręczono mu 1 egzemplarz regulaminu służbowego dla pracowników nieetatowych, stanowiący podstawę stosunku służbowego do Za-

rządu Kolei, z tem zaznaczeniem, że stosunek ten jest charakteru niestałego, wskutek czego rozwiązanie jego może nastąpić każdocześnie bez osobnego wypowiedzenia.

Postanowienia §§ 20, 21 i 22 regulaminu nie mają w tym kierunku do niego zastosowania.

. . . . oświadcza, że przyjął powyższe, jak i postanowienia regulaminu, z któremi się zapoznał do wiadomści i uznaje je za postawę stosunku pracy w służbie kolejowej.

. . . ., dnia . . . . 192 . .

podpis pracownika

Własnoręczność podpisu potwierdza

. . . .

Naczelnik miejsca służbowego.

Uwaga: Pomiędzy datą wręczenia regulaminu a datą podpisania protokółu winien upłynąć termin 3 dniowy.

Wzór protokółu, odbieranego od pracowników stałych.

Protokół.

. . . . przyjęty został w dniu . . . . w poczet pracowników stałych. . . . . oświadcza, że są mu znane postanowienia regulaminu służbowego dla pracowników nieetatowych i że przyjmuje je jako podstawę istniejącego stosunku służbowego do Zarządu Kolei.

. . . ., dnia . . . . 192 . .

podpis pracownika

Własnoręczność podpisu potwierdza

. . . .

Naczelnik miejsca służbowego.

131. Język urzędowy w korespondencji z zagranicą.

Do wszystkich Wydziałów, Biura Rozrach. w Bydgoszczy, Oddziałów, Ajencyj Celnych.

IV/1 - A 12/4966/27 z dnia 12. 4. 27 r.
IV. Pr.

Mimo licznych rozporządzeń, ogłaszanych w Dz. Zarządzeń odnośnie posługiwania się w korespondencji z zagranicą właściwym językiem urzędowym, zachodzą nadal wypadki niestosowania się do obowiązujących przepisów.

Celem uniknięcia na przyszłość wszelkich wątpliwości przypomina się co następuje:

Z władzami kolejowemi i instytucjami urzędowemi zagranicznemi, należy — o ile poniżej wymienionemi osobnemi umowami nie uregulowano sprawy języka, obowiązującego w korespondencji kolejowej z danem państwem — wszelkie pisma wysyłać w języku polskim i wzajemnie przyjmować korespondencję w języku urzędowym danego państwa. Jeżeli zaś Zarządy kolej. obce wzbraniają się przyjmować pism wystosowanych do nich w języku polskim, natenczas można do zwróconej korespondencji dołączać tłumaczenie francuskie, żądając jednak naodwrót od tegoż Zarządu dołączenia do swych pism również tłomaczenia francuskiego.

Ponieważ w umowach międzynarodowych — berneńskiej z dnia 1. X. 21. o kursowaniu wagonów osobowych i bagażowych (R. I. C.) oraz umowy w Stresa z dnia 1. I. 1922. o wzajemnem użytkowaniu wagonów towarowych w ruchu międzynarodowym (R. I. V.) — do których przystąpiły P. K. P., obowiązującemi dla korespondencji urzędowej z odnośnemi kolejami — **w sprawach wyłącznie wagonowych** — są języki francuski, włoski lub niemiecki, należy używać języka niemieckiego wyłącznie w korespondencjach z państwem Austrjackiem i Niemieckiem, w stosunku zaś do innych państw zagranicznych posługiwać się należy wyłącznie językiem francuskiem, z Czechami zaś tylko polskim.

Dla dokładniejszego oraz szybszego załatwienia spraw należy do korespondencji z Zarządami Kolei włoskich, holenderskich i jugosławskich dołączać zawsze tłumaczenie francuskie. Wyjątek stanowią przepisy kontrolno-rachunkowe (Wstęp do wspólnych przepisów kontrolno rozrachunkowych, punkt. 4 dla komunikacji towarowej polsko — holenderskiej), które wymagają załączenia w dotyczących sprawach tłumaczenia niemieckiego.

Wszelką korespondencję urzędową pomiędzy urzędami polskimi i urzędami W. M. Gdańska, należy sporządzać w językach polskim lub niemieckim, posługując się w niej na zasadzie wzajemności gdańskiemi tj. niemieckiemi nazwami miejscowości, z wyjątkiem samej nazwy W. M. Gdańska, które w układzie polsko-gdańskim ustalono jako polską nazwę tego miasta.

Na zasadzie rozporz. M. K. Nr. 5262/26 z dnia 1. II. 27 r. wyjaśnia się, że polskie Ministerstwo Komunikacji nazywa się w urzędowem brzmieniu niemieckiem „Verkehrsministerium", wobec czego odtąd używać należy tej nazwy w korespondencji do urzędów niemieckich.

Korespondencję wszelką z firmami i osobami prywatnemi tak krajowemi, jak zagranicznemi, prowadzić należy tylko w języku polskim, jako języku urzędowym.

Korespondencję wystosowaną w języku obcym należy zwrócić ze żądaniem wystosowania jej w języku polskim.

W sprawach ulg biletowych, kierowanych do zagranicznych Zarządów kolej. należy na zasadzie rozp. M. K. I/18340/1/22 z dnia 19. XI. 22. korespondować w języku polskim:

a) do Dyrekcji czesko-słowackiej K. P. w Pradze;

b) do Dyrekcji Austrjackich Związkowych kol. państwow. Wiedeń — Północno — Wschodnich (Wien — Nordost).

c) do Generalnej Dyrekcji Austrjackich kolei południowej we Wiedniu;

d) do Dyrekcji niemieckich kol. państw. Berlin — Osten w Frankfurcie n/O.

W języku francuskim do wszystkich innych Dyrekcji.

Postanowienia niniejszego zarządzenia nie naruszają w niczem osobnych umów, które dotyczą korespondencji w sprawach przewozowych (listów przewozowych, reklamacyjnych), jakoteż tłumaczeń dokumentów przewozowych, dokonywanych na stacjach granicznych.

132. Wyjaśnienie do art. 3 Ustawy Emerytalnej.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Głównych Warsztatów, Głównego Magazynu Zasobów, Biura Rozrachunkowego w Bydgoszczy, oraz wszystkich miejsc służbowych.

IV/3 - A 32/28052/27 z dnia 13 maja 1927 r.
IV. Pr.

Ministerstwo Komunikacji reskryptem z dnia 20. IV. 1927 r. Nr. I/7299/4/27 wyjaśnia do art. 3 ustawy eme-

rytalnej z dnia 11. XII. 1923 r. (Dz. Zarządzeń Nr. 22/25), że wedle postanowień tego artykułu emeryt może pobierać tylko jedno zaopatrzenie **ze Skarbu Państwa.** O ile więc jedno z należnych emerytowi zaopatrzeń wypłacane jest ze Skarbu Państwa, a drugie z innych funduszów, nic nie stoi na przeszkodzie pobieraniu obu zaopatrzeń.

Wobec tego, że fundusze Kasy pensyjnej robotników byłego zaboru pruskiego nie są funduszami Skarbu Państwa, emeryci mogą pobierać równocześnie i zaopatrzenie emerytalne z mocy ustawy z dnia 11. grudnia 23 r. i rentę z Kasy pensyjnej robotników.

133. Ulgi przejazdowe i przewozowe z tytułu zwolnienia pracowników kolejowych.

Do wszystkich Wydziałów D. K. P., wszystkich Oddziałów i miejsc służbowych oraz wszystkim pracownikom do wiadomości.

IV/1 - 32715/27 z dnia 25. 5. 1927 r.
IV, Pr.

W uzupełnieniu rozporządzenia ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń nr. 9 poz. 65 z roku 1927, podaje się na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 9. 5. rb. Nr. I. 5615/2/27, do wiadomości i ścisłego zastosowania, że **nie wolno** wydawać bezpłatnych biletów jednorazowych oraz zaświadczeń na bezpłatny przewóz ruchomości wzgl. bagażu pracownikom kolejowym, **zwolnionym ze służby za karę.**

Wobec powyższego, należy przy wnioskach o bezpłatny przejazd oraz przewóz ruchomości tytułem zwolnienia, dochodzić powodu zwolnienia pracownika.

W Dzien. Zarz. nr. 9 poz. 65 z roku 1927 należy odręcznie wskazać na niniejsze zarządzenie.

134. Wypłaty premji godzinowego względnie innych należności ubocznych pracownikom nieetatowym za czas ich delegacji na posiedzenia Kasy Chorych, Emerytalnej i Związkowej.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Warszt. Głównych i wszystkich miejsc służbowych.

IV/3 Ke 34614/27 z dnia 19 V. 1927 r.
V, IV/3, Pr.

W uzupełnieniu tut. rozporządzenia Nr. 196, ogłoszonego w Dzienniku Zarządzeń Nr. 20 z dnia 30. lipca 1926 r. zarządza się co następuje:

Zawiadowca miejsca służbowego po powrocie pracownika nieetatowego z delegacji (na posiedzenia wymienionych kas) obliczy dokładnie i sporządzi wykaz, w którym zapoda, jaką kwotę odnośny pracownik otrzymałby z tytułu premji Halseya, przetokowych itp. wynagrodzenia godzinowego, kilometrowego i t. d., gdyby przez czas trwania delegacji pracował normalnie na swem stanowisku. Nadmienia się, że do czasu trwania delegacji zalicza się czas trwania posiedzenia oraz czas potrzebny do przybycia z domu wzgl. ze służby na posiedzenie i powrotu z posiedzenia. Sprawdzony rachunkowo i podpisany przez zawiadowcę wykaz wymienionych należności ubocznych należy najpóźniej do trzech dni po ukończonej delegacji przedłożyć przez przynależny Oddział do Zarządu tej kasy, na której posiedzenie dany pracownik był delegowany. Kolej. Kasa Chorych, Emerytalna względnie Związkowa oraz Zarząd Kasy Emeryt. przekażą do wypłaty dotyczącym pracownikom w terminach co 15-go wzgl. 5-go każdego miesiąca kwoty należne podane w wykazach miejsc służbowych i to z własnych funduszów.

Do dnia 10-go czerwca b. r. obliczą oraz zestawią Oddziały wzgl. miejsca służbowe wszelkie wymienione należytości za czas od 1. października 1926 do końca maja b. r. i prześlą je do Zarządów dotyczących kas. Następne wykazy należy przesyłać jak zaznaczono najpóźniej **do trzech dni** po ukończeniu delegacji.

Odnośnie co do zaliczania zarobków za czas delegowania pozostają w mocy przepisy zawarte w tut. zarządzeniu 196/26.

Sprawy Wydziału Rachunkowego.

135. Zasady na jakich mają być zawierane umowy rządowe.

Do wszystkich Wydziałów, Działów, Warsztatów Głównych, Oddziałów i miejsc służbowych.

V/1 - 23552/27 z dnia 19. 5. 1927 r.
V, VIII Pr.

W ślad za rozp. M. K. ogłoszonem w Dz. Zarz. poz. 117/27 podaje się rozp. Minist. Skarbu i rozp. M. K. do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

A) Rozp. Min. Skarbu L. 115/D/B/3 z dnia 28. 2. 1927 r.

Uchylając okólnik L. 407/DB/3 z dnia 29. lutego 1924, Ministerstwo Skarbu uprasza o stosowanie i ścisłe przestrzeganie zasad następujących przy zawieraniu umów na dostawy rządowe:

1. Umowy winny być zawierane zasadniczo tylko z firmami, przygotowanemi technicznie i finansowo do danej produkcji.

2. Umowy należy zawierać bezpośrednio z producentami wzgl. ich upełnomocnionymi reprezentantami, unikając pośredników.

3. Umowy winny być zawierane przy uwzględnieniu cen stałych.

4. Umowy długoterminowe, obejmujące więcej, aniżeli jeden okres budżetowy, można zawierać tylko w wyjątkowych wypadkach naprz. gdy chodzi o stworzenie produkcji, nieistniejącej w kraju i o ile w obowiązującym budżecie jest preliminowana przynajmniej pierwsza rata należności z tytułu długoterminowej umowy, lub o ile ustawa skarbowa na bieżący okres upoważni Rząd do zaangażowania długoterminową umową kredytów, które będą objęte przyszłymi budżetami.

5. Przy zawieraniu umów należy pobierać zarówno wadja jak i kaucje.

6. Kary konwencjonalne pobierane być winny w wysokości conajmniej procentów prawnych w stosunku rocznym. Naturalnie, że mogą one być wyższe w zależności od ważności terminu dostawy oraz od solidności dostawy.

7. Kaucji oraz kar konwencjonalnych można nie zastrzegać tylko wtedy, kiedy objekt umowy stanowi dostawa uskuteczniona bez wypłaty zaliczki i kiedy na terminie dostawy Ministerstwu czy Urzędowi zbytnio nie zależy.

8. Zaliczki mogą być wydawane zasadniczo do wysokości 35 proc. ceny umownej (vide ust. B).

Udzielanie zaliczek ponad 35 proc. jest dopuszczalne tylko w stosunku do firm, wyłącznie pracujących dla Rządu i tylko za zgodą Ministerstwa Skarbu, przytem na podstawie szczegółowo uzasadnionego wniosku zainteresowanego Ministerstwa.

9. W umowach na dostawę artykułów lub towaru gotowego zaliczki są niedopuszczalne.

10. Gdy zamawiany przez władze państwowe artykuł jest produkowany z surowca pochodzenia zagranicznego, może być dostawcy wypłacona zaliczka i ponad 35 proc. ceny umownej, o ile stwierdzone będzie bezwzględnie, że wartość surowca w stosunku do ceny wyprodukowanego artykułu stanowi więcej, aniżeli 35 proc. W tym wypadku zaliczka może być wydana dostawcy w wysokości, odpowiadającej zasadniczo wartości surowca, jednakże nie powinna przekraczać 50 proc. ceny umownej.

11. Zaliczki w zasadzie winny być oprocentowane w wysokości stopy procentowej, pobieranej przez Bank Polski od dyskonta. Można jednak nie żądać płacenia tego procentu, o ile dostawca dowiedzie, że przy kalkulacji ceny dostarczonego artykułu, czy towaru nie brał pod uwagę procentu od zaliczek, otrzymywanych ze Skarbu Państwa.

12. W razie zerwania umowy z winy dostawcy zaliczka winna być zwrócona wraz z prawnemi procentami bez względu na to, czy była oprocentowana, czy też nie.

13. Prolongowanie terminów dostawy bezwarunkowo nie powinno mieć miejsca, o ile nie zachodzą okoliczności uprawniające do prolongaty i przewidziane umową. Jeżeli chodzi o siłę wyższą, uznanie jej lub nieuznanie, rozpatrywane być winno ze stanowiska ściśle prawnego i w porozumieniu z Prokuratorją Generalną Rzeczypospolitej Polskiej.

14. Nie można zawierać z tym samym dostawcą i na dostawę tego samego artykułu, czy towaru nowej umowy, dopóki nie została odebrana przynajmniej połowa poprzedniego zamówienia. Jeżeli dostawa odbywa się nie partjami, lecz ma być uskuteczniona w całości i odrazu, zawarcie nowej umowy na ten sam towar i z tym samym dostawcą może nastąpić po stwierdzeniu przez specjalną fachową komisję zaawansowania w wykonaniu zamówienia przynajmniej do 75 proc.

15. Akredytyw otwierać nie należy. O ileby jednak w pewnych wyjątkowych wypadkach zachodziła potrzeba otwarcia akredytywy, może to nastąpić tylko za zgodą Ministerstwa Skarbu, przytem w państwowej instytucji kredytowej, którą w każdym poszczególnym wypadku wskaże Ministerstwo Skarbu.

16. Projekt każdej umowy, mającej większe znaczenie gospodarcze, winien uzyskać aprobatę Komitetu Ekonomicznego Ministrów.

17. Wszystkie umowy zagraniczne winny być przesłane Ministerstwu Skarbu do zaopinjowania z wyjątkiem zakupów przeprowadzonych przez następujące instytucje państwowe: 1) Wyższe zakłady naukowe, 2) Urząd Miar i Wag, 3) Państwowy Instytut Geologiczny, 4) Naukowy Instytut Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, 5) Państwowy Instytut Meteorologiczny (uchwała Rady Ministrów z dnia 28. maja 1926 r.). Definicja umowy zagranicznej mieści się w okólniku Ministerstwa Skarbu Nr. 1901/DB/3 z dnia 19. września 1925 r., którego ostatni ustęp, w myśl uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 24. czerwca 1926 r., winien otrzymać następujące brzmienie:

„W razie zgłoszenia ofert zagranicznych i krajowych na towary równorzędnej jakości przyznanie dostawy firmie krajowej po cenie wyższej od ceny firmy zagranicznej uzależnione zostaje od każdorazowej zgody Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu oraz odnośnemi Ministerstwami".

18. Umowy zagraniczne winny być zawierane w walucie obcej.

19. Należności, względnie zaliczki za dostarczone artykuły, sprowadzone z zagranicy, winny być wypłacane w walucie zagranicznej z tem zastrzeżeniem, że nie będą one wydawane do rąk dostawców krajowych, lecz będą przekazywane przez Bank Polski bezpośrednio do firmy zagranicznej, uskuteczniającej dostawy, lub też do banku zagranicznego na rachunek tejże firmy.

20. Przy drobnych zamówieniach artykułów zagranicznego pochodzenia, wypłata do wysokości 5.000.— zł. może nastąpić w złotych, jednakże za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu.

21. Celem zapobieżenia ewentualności przekazywania zagranicę walut obcych przez wymienionych w art. 19 dostawców na podstawie pozostających w ich ręku dowodów dewizowych (faktur zagranicznych, kwitów wzgl. deklaracji celnych lub listów przewozowych) należy przy dokonywaniu umów zagranicznych przestrzegać następujących zasad:

a) dostawca towaru zagranicznego powinien do rachunku za dostarczony towar dołączyć fakturę wystawioną przez zagranicznego sprzedawcę tego towaru oraz kwit, względnie deklarację celną, stwierdzające dokonanie odprawy celnej. Jeżeli towar przywieziony jest z obszaru W. M. Gdańska, winien dostawca dołączyć wtórnik listu przewozowego.

b) Gdy dostawca otrzymuje zaliczkę na towary, które mają być sprowadzone z zagranicy, winien złożyć dowody, stwierdzające konieczność zapłacenia zaliczki (fakturę t. zw. „pro forma", korespondencję itp.).

Ponadto winien dostawca złożyć pisemne zobowiązanie, że po nadejściu towaru do kraju, dokumenty o których mowa w ust. a) dołączy do rachunku za dostarczony towar.

c) Wszystkie powyższe dowody winny być złożone w oryginale.

W razie potrzeby dowody oryginalne mogą być przez dane Ministerstwo lub Urząd wydane dostawcy z powrotem pod warunkiem zaopatrzenia wszystkich oryginałów w wyraźną adnotację, wskazującą sumę waluty przekazowej, oraz pod warunkiem zachowania przez Urząd poświadczonych przez upoważnionego do tych czynności urzędnika odpisów tych dokumentów, łącznie z poczynionemi na oryginałach adnotacjami. Adnotacje na dokumentach i poświadczeniach winny być również opatrzone podpisem tegoż urzędnika.

Minister Skarbu:

(—) Czechowicz.

B) Rozp. M. K. II/2419/7/27 z dnia 29. 3. 27. do powyższego rozporządzenia Min. Skarbu.

Komunikując powyższy okólnik Ministerstwa Skarbu z poleceniem ścisłego stosowania wskazanych w nim zarządzeń, Ministerstwo komunikacji odnośnie punktu 8 zaznacza, że udzielenie zaliczek przedsiębiorcom lub dostawcom wymaga w każdym poszczególnym wypadku uprzedniej zgody Ministerstwa komunikacji.

Decyzja ta jednak potrzebną jest tylko w wypadkach żądania przez firmę wypłaty zaliczki na w przyszłości dopiero dokonać się mające roboty, wzgl. uskutecznić się mające dostawy, natomiast zbędną jest, o ile

Dyrekcja wypłaca zaliczkę za częściowo już wykonane świadczenia gdyż przyznanie jej w ścisłym tego słowa znaczeniu jest właściwie częściową wypłatą wynikającą z danego świadczenia, a nie zaliczką.

Odnośnie punktu 17 (definicja umowy zagranicznej) zauważa się, że przez zakupy zagraniczne wymagające uprzedniego uzgodnienia należy rozumieć w szczególności zakupy, względnie umowy ustalające płatność należności w walucie obcej bądź bezpośrednio, bądź pośrednio przez zezwolenia prawa wywozu złotych, lub nabycia za nie waluty obcej w kraju, jakoteż umowy, które ustalają wprawdzie należność w walucie obcej, lecz zezwalają na jej płatność w walucie polskiej, jak wreszcie wszelkie umowy dotyczące towarów pochodzenia zagranicznego jeszcze przez dostawcę miejscowego nieopłaconych, bez względu na walutę, w której płatność umowy ustalono.

Zaleca się przeto Dyrekcjom przed uskutecznieniem zakupów zagranicznych zwracać się każdorazowo do Ministerstwa Komunikacji w celu uzyskania aprobaty Ministerstwa Skarbu.

Wszelkie zarządzenia sprzeczne z niniejszem zarządzeniem tracą moc obowiązującą z dniem otrzymania tegoż.

C.) Uwagi D. K. P.

do p. 5. rozp. Min. Skarbu. W jakiej wysokości należy pobierać wadja i kaucje, podano w rozporządzeniach D. K. P. I/2 Ra 13.426/25. z dnia 1. 5. 25. V/1—85733/26 z dnia 18. XI. 26. i V/1—91710/26 z dnia 27. XII. 26. oraz w §§ 5, 7, 22 i 23 rozporz. Dz. Zarz. poz. 117/27.

do p. 6. Wysokość odsetek prawnych ogłoszono w Dzien. Zarz. poz. 109/27. oraz poprzednich zarządzeniach wskazanych w wyżej cytowanym Dz. Zarz.

do p. 11. Wysokość stopy procent. od dyskonta, ogłosi się po nadejściu odpowiedzi z Banku Polskiego.

do p. 13. Prolongowanie terminu dostawy jak również darowanie kar konwencjonalnych przedsiębiorcom, po myśli Regul. D. K. P. § 20 [59] wymaga zezwolenia Prezesa D. K. P.

do p. 16. Projekty umów o poważniejszem znaczeniu gospodarczem, przesyłać należy do Komitetu Ekonomicznego tylko za pośrednictwem M. K.

do p. 17. Wykaz artykułów zagranicznego pochodzenia na których zakup nie wymaga się zezwolenia Min. Skarbu, podano w okólniku D. K. P. II/5 M. 32 — 29717/27 z dnia 6. 5. 27 r.

Dyrekcja zauważa, iż przy likwidacji rachunków dostawców stwierdzono wypadki, iż rachunki odbiegają od zamówienia wzgl. kosztorysu, tak co do ilości jak i ceny. Należy zważać ażeby podobne usterki nie zachodziły. Umowa powinna zawierać zastrzeżenie co do opłat stempl., którą to opłatę (po myśli rozp. M. K. ogł. okólnikiem D. K. P. V/1—8684/27 z dnia 26. I. 27.) winien ponosić w całości dostawca.

Do § 22. rozp. M. K. ogłosz. w Dzien. Zarz. poz. 117/27 wyjaśnia D. K. P., inż Min. Komunikacji rozp. Nr. II/3577/7/27 z dnia 5. maja 1927 r. (stosownie do rozporz. Min. Skarbu z dnia 30. IV. 27. Nr. 460/DB./5) zezwoliło na przyjmowanie zabezpieczenia hipotecznego należności Skarbu Państwa na nieruchomościach na drugiem miejscu hipoteki jedynie w tych wypadkach, w których pierwsze miejsce hipoteki zajmują sumy towarzystw kredytu długoterminowego.

W wypadkach takich zabezpieczenie Skarbu Państwa łącznie z sumami tych towarzystw winno jednak się mieścić tylko w pierwszych 50% wartości nieruchomości.

Dokonane już obciążenie hipoteki na rzecz Skarbu Państwa na pierwszem miejscu hipoteki nie przeszkadza w niczem uskutecznieniu dalszych obciążeń tejże hipoteki na rzecz Skarbu Państwa, a to do wysokości 50% względnie 75% wartości danej nieruchomości.

W dzien. Zarz. poz. 117/27 wskazać należy na niniejsze rozporządzenie.

136. Wysokość prawnych i innych odsetek.

Do wszystkich Wydziałów, Działów, Oddziałów, Kasy Głównej i kas stacyjnych.

V/1 - 32071/27 z dnia 13. 5. 27. r.
V, VIII. Pr.

Dyrekcja podaje do wiadomości, że w myśl rozp. Min. Skarbu i Min. Sprawiedliwości z dnia 9. 4. 27, zamieszczonego w Dz. U. R. P. z dnia 30. 4. 27 nr. 40, poz. 359, korzyści majątkowe osiągane przy czynnościach kredytowych, nie mogą przekraczać 13% w stosunku rocznym. Przepis powyższy nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych.

Umowy o pożyczki pieniężne zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy wskazane w niniejszem rozporządzeniu nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 1. czerwca 1927.

Rozporządzenie powyższe odnosi się do instytucji kredytowych.

Dla innych osób wzgl. instytucji nie będących instytucjami kredytowemi (D. K. P. nie jest instytucją kredytową) pozostaje od 1. VII. 1926 nadal dopuszczalny umowny procent w wysokości 20% w stosunku rocznym.

W Dzien. Zarz. poz. 109/27 wskazać należy na powyższe rozporządzenie. Wszystkie inne postanowienia zawarte w wyżej podanym Dz. Zarz. pozostają nadal w mocy.

137. Potrącenie wkładek na rzecz Związków, Stowarzyszeń itp. przez listy uposażeń wzgl. listy zarobków.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów, Warsztatów Głównych, Mag. Zas., Biura Rozrach. w Bydgoszczy, Kasy Gł. i wszystkich miejsc służbowych.

VI/1 - R 1 4840/27 z dnia 6. 5. 27. r.
V. Pr.

W ślad za tut. listem telegramowym Nr. V -- 4840/27 z dn. 7 kwietnia br. oraz w uzupełnieniu tut. zarządzeń ogłoszonych w Dzienniku Zarządzeń Nr. 30, poz. 434/24 i Nr. 11 poz. 131/26 podaje niżej Dyrekcja K. P. stosownie do zarządzeń Ministerstwa Komunikacji Nr. II. 69/7/27 z dnia 17/I. br., Nr. II/946/7/27 z dnia 14/II br. i Nr. I/4745/2/27, z dnia 15 marca br. wykaz Związków wzgl. Instytucji na rzecz których wolno dokonywać potrąceń w listach na wypłatę uposażeń i zarobków i to:

A. Składki członkowskie na rzecz:

1. Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych Rzplitej Polskiej.

2. Polskiego Związku Kolejowców.
3. Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych.
4. Związku Kolejarzy Zjednoczenia Zawodowego Polskiego.
5. Związku Urzędników Kolejowych.
6. Związku Drużyn Konduktorskich.
7. Związku Inżynierów Kolejowych.
8. Związku Pracowników Polskich Kolei Państwowych.
9. Związku Umysłowych Pracowników Kolejowych.

B. Składki na rzecz:

1. Ligi Obrony Powietrznej Państwa.
2. Macierzy Szkolnej w Gdańsku.

Zaznacza się przytem, że powyższych potrąceń jako nie wynikających z ustaw i stosunku służbowego wolno dokonywać tylko na zasadzie pisemnej deklaracji zainteresowanych pracowników i że deklaracje te mogą być przez pracowników w każdej chwili cofnięte.

Deklaracje pozostają tam, gdzie likwiduje się uposażenie danych pracowników, zatem o ile chodzi o prac. etatowych i emerytów, należy podpisane deklaracje przesyłać do D. K. P. Wydz. Rach. (V/3).

Ściąganie zapomocą list poborów i zarobków składek na rzecz innych związków i istytucji (wyżej nie wymienionych) dozwolone jest tylko na specjalne rozporządzenie M. K.

Sprawy Wydziału Eksploatacyjnego

138. Przepisy o używaniu wagonów towarowych do przewozu poczty.

Do wszystkich Wydziałów, Oddziałów i miejsc służbowych.

I/2 - E 28 16439/27 z dnia 8. 3. 27 r.
I, I/3, I/4, VI, VI/2, VII, VII/4, Pr.

W wykonaniu ustawy z dnia 3. VI. 1924 o poczcie, telegrafie i telefonie w zakresie przewozu poczty kolejami, ogłoszonej w Dz. Zarz. Nr. 5/49 z dnia 26 lutego 1926 i przepisów o przewozie poczty listowej za pośrednictwem konduktorów kolejowych, ogłoszonych w Dz. Zarz. Nr. 10/87 z dnia 25. III. 1927 wprowadziło M. K. w porozumieniu zMinisterstwem Poczt i Telegrafów z ważnością od 1 kwietnia br. następujące przepisy o używaniu wagonów towarowych do przewozu poczty:

W myśl § 3 rozporządzenia Ministrów: Kolei i Przemysłu i Handlu z dnia 19 listopada 1925 r. ogłoszonego w Dz. U. R. P. Nr. 121 z 17 grudnia 1925 r. pod poz. 870, zarządza się w sprawie używania wagonów towarowych do przewozu poczty, co następuje:

1) Urzędy pocztowe mogą w razie potrzeby używać krytych wagonów towarowych jako dodatkowych wagonów pocztowych do stałego lub okolicznościowego przewozu ładunku pocztowego.

2) O dostarczenie wagonów towarowych potrzebnych do przewozu poczty urzędy pocztowe zwracają się bezpośrednio do miejscowych urzędów stacyjnych. Urzędy stacyjne są obowiązane wagony towarowe żądane do tego celu przez urzędy pocztowe dostarczać poza kolejnością bez wyjednywania osobnych zezwoleń swych władz przełożonych i doczepiać do pociągów umówionych każdorazowo z urzędami pocztowemi przy uwzględnieniu dopuszczalnego obciążenia tych pociągów i bez zmniejszenia w nich ilości wagonów osobowych.

Kryte wagony towarowe dostarczone na dodatkowe wagony pocztowe winny być w stanie nieuszkodzonym, ile możności bez pomostów i budek hamulcowych oraz zdatne w myśl przepisów kolejowych (§ 85 F. V.) do biegu w danym pociągu wyznaczonym do ich transportu. Pozatem do poc. osobowych wolno włączać tylko takie wagony towarowe, które nie przekroczyły 1 roku od poprzedniej rewizji.

3) Pojemność wagonów towarowych użytych do przewozu paczek musi być przez wysyłające urzędy pocztowe należycie wyzyskana.

4) Przewóz dodatkowych wagonów pocztowych uskutecznia się wszystkiemi pociągami z wyjątkiem pospiesznych. Dodatkowe wagony pocztowe nie konwojowane przez funkcjonarjuszów pocztowych muszą być zamknięte plombami i kłódkami urzędów pocztowych oraz opatrzone przez te urzędy adresami obustronnie umieszczonemi.

Zamknięty dodatkowy wagon pocztowy winien być wstawiony ile możności bezpośrednio za wagonem pocztowym, jeśli taki wagon w danym pociągu kursuje. Umieszczenie dodatkowego wagonu pocztowego za stale kursującym wagonem pocztowym jest obowiązkowe, jeśli dodatkowy wagon jest konwojowany przez funkcjonarjusza pocztowego. W tym celu można wagon pocztowy wraz z dodatkowym wyjątkowo umieścić na końcu pociągu, jeśli tego względy techniczne kolejowe wymagają.

5) Urzędy pocztowe zamawiają wagony towarowe potrzebne na dodatkowe wagony pocztowe w miejscowych urzędach stacyjnych na 6 godzin przed odejściem pociągu, do którego mają być dodane. Zamawianie uskutecznia się na podstawie listu transportowego (1), który jednocześnie służy za dowód przewozowy. List transportowy wystawia się w 3 egzemplarzach przez kalkę na druku pocztowym nr. 412. Na każdy wagon wystawia się osobny list transportowy.

Formularze listu transportowego są zszyte w bloki po 300 sztuk i ponumerowane od 1 do 100 w ten sposób, że każde 3 egzemplarze formularza zaopatrzone są jednym i tym samym numerem.

Urząd pocztowy wysyłający wypełnia egzemplarze listu transportowego z wyjątkiem odległości taryfowej, należności za przewóz, serji i numeru wagonu, oraz ilości osi, poczem stempluje je datownikiem, podpisuje w właściwem miejscu i wręcza urzędowi stacyjnemu wraz z całym blokiem.

Urząd stacyjny uzupełnia wszystkie egzemplarze listu transportowego podaniem serji i numeru wagonu, ilości osi, odległości w kilometrach taryfowych i należności za przewóz, poczem po umieszczeniu odcisku stempla stacyjnego i podpisu zatrzymuje pierwsze 2 egzemplarze, trzeci zaś pozostawia w bloku, który zwraca urzędowi pocztowemu.

Dopełnienie tych formalności jest równoczesne z dokonaniem zamówienia wagonu i nadania ładunku pocztowego do przewozu.

Listy transportowe na dodatkowe wagony pocztowe wysyłane przez zagraniczne urzędy pocztowe wystawia w analogiczny sposób graniczny polski urząd pocztowy lub stacyjny zależnie od porozumienia się właściwej Dy-

rekcji Poczt i Telegrafów z Dyrekcją Kolei państw. co do każdego granicznego przejścia kolejowego. Porozumienie to musi być uprzednio zatwierdzone przez Ministerstwo Komunikacji i Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

6) Należność za przewóz dodatkowych wagonów pocztowych nadawcze urzędy stacyjne kredytują za okresy miesięczne na rachunek Dyrecji Poczt i Telegrafów wymienionej w liście transportowym.

Pierwszy egzemplarz listu transportowego punkt 5 służy za dowód przewozowy, drugi zaś egzemplarz pozostaje w stacji nadania do celów rozrachunkowych.

7) Należności przewozowe za dodatkowe wagony pocztowe oblicza się według obowiązującej w danym roku budżetowym jednostki opłaty od osi i kilometra taryfowego dokonanych przewozów wagonów, niezależnie od wagi ładunku i rodzaju pociągu.

8) Dyrekcje Kolei Państwowych przesyłają wskazanym w punkcie 6 Dyrekcjom Poczt i Telegrafów rachunki kredytowe za dodatkowe wagony pocztowe w 1 egzemplarzu najpóźniej w ciągu drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wagonów dostarczono.

Rachunki kredytowe dostarczonych poczcie wagonów towarowych mają zawierać: datę wysłania wagonów, serje i numery wagonów wysłanych, numery pociągów, w których je wysłano, stacje nadania i przeznaczenia, drogę przewozu, odległości taryfowe, jednostkę opłaty i kwoty należności przewozowych.

Dyrekcje Kolei Państwowych są obowiązane przed wysłaniem rachunków uzgodnić z Dyrekcjami Poczt i Telegrafów wysokość należności przypadających do wypłaty. Dyrekcje Poczt i Telegrafów mają przedstawione rachunki wyrównać w ciągu 15 dni od daty ich otrzymania, przekazując na rzecz Dyrekcji Kolei Państw. kwoty rachunków do instytucyj wskazanych przez te Dyrekcje.

9) Urzędy pocztowe przedstawiają przełożonej Dyrekcji Poczt i Telegrafów w ciągu trzech pierwszych dni każdego miesiąca trzecie egzemplarze listów transportowych wraz z wykazem dodatkowych wagonów pocztowych wysyłanych w ubiegłym miesiącu.

10) Urzędy stacyjne są obowiązane zamówione wagony towarowe na dodatkowe wagony pocztowe oraz nadeszłe takie wagony z ładunkiem pocztowym dostawiać ile możności najrychlej do miejsca wyznaczonego w porozumieniu z urzędami pocztowemi.

O nadejściu dodatkowego wagonu pocztowego winien urząd stacyjny jego przeznaczenia zawiadamiać niezwłocznie odbiorczy urząd pocztowy.

11) Oddanie zamkniętego dodatkowego wagonu pocztowego do transportu wzgl. do wyładunku winno odbywać się na miejscu wyznaczonem do jego naładunku wzgl. wyładunku.

Przy oddawaniu zamkniętego dodatkowego wagonu pocztowego są obowiązani funkcjonarjusze urzędu odbierającego stwierdzić stan zewnętrzny wagonu i jego zamknięcia.

Wszelkie uszkodzenia, którebу wskazywały na możliwość naruszenia ładunku, winny być stwierdzone protokularnie przy udziale funkcjonarjuszów urzędu pocztowego i stacyjnego, przyczem należy ustalać ubytek ładunku względnie ilość przedmiotów naruszonych.

12) Urzędy pocztowe są obowiązane otrzymane dodatkowe wagony pocztowe niezwłocznie wyładowywać, w każdym razie, w terminie ulgowym dla zwykłych wagonów, towarowych (10 godzin służbowych)

Odbiór i wyładowywanie dodatkowego wagonu pocztowego potwierdza urząd pocztowy urzędowi stacyjnemu w liście transportowym, stanowiącym dowód przewozowy tego wagonu przez zaznaczenie w nim czasu odbioru i wyładowania oraz umieszczenie odciska, datownika i podpisu.

13) Warunki i sposób wysyłania zamkniętych dodatkowych wagonów pocztowych do zagranicznych urzędów pocztowych unormują zarządy pocztowy i kolejowy co do każdego przejścia kolejowego na podstawe porozumienia z zainteresowanemi Zarządami zagranicznemi.

Zatwierdzam
za Ministra
(—) J. Eberhardt
24/II. 27.

Wzór 1. druk 412 (Przepisy o używaniu wag. tow. do przewozu poczty Cz. I. p. 5. Cz. II. p. 8.

List transportowy Nr. 1.

na przewóz ładunku pocztowego w 2 osiowym wagonie towarowym Nr. 173576 . . . . serji Kd.
od stacji Warszawa Główna do stacji Kraków dodanym dnia 15 m. stycznia 1927 r.
do pociągu Nr. 13.
dla urzędu pocztowego Kraków 2.
Przebieg wagonu 364 . . . km. taryfowych.

Należność przewozową w kwocie . . . . zł. . . . gr. kredytuje się na rachunek Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Warszawie.

Urząd poczt. wysyłający. Zawiadowca stacji nadania.
podpis podpis
stempel stempel

— — — — — — — — —

Wagon oddano do wyładowania dnia 16. I. o godz. 12.⁰⁰.
Wagon wyładowano dnia 16. I. o godz. 15.⁰⁰.

Zawiadowca stacji przeznaczenia. Urz. poczt. odbiorczy.
podpis podpis
stempel stempel

139. Zmiany i uzupełnienia § 84, § 87, § 88, w przepisach wykonawczych ruchu (Fahrdienstvorschriften).

Do wszystkich Oddziałów, miejsc służbowych, personelu stacyjnego, drużyn przetokowych, pociągowych, parowozowych, kontrolerów i instruktorów.

I/1 - E 11 32027/27 z dnia 11. 5. 27. r.
I/2, 1/3, I, II/2. II/3, II, III, Wp. Pr.

Min. Kom. zarządziło rozp. z dnia 30. XI. 26 r. Nr. IV/2507/11 następujące zmiany i uzupełnienia w przepisach wykonawczych ruchu (Fahrdienstvorschriften), obowiązujących w okręgach Dyr. Kol. Państw. w Poznaniu, Gdańsku i Katowicach.

a) § 84 punkt 3 oznaczonych przepisów otrzymuje brzmienie następujące:

Składy pociągów towarowych nie powinny przekraczać norm poniżej wskazanych:

a) w pociągach towarowych na hamulcach zespolonych:

Na linjach znaczenia pierwszorzędnego	Na linjach znaczenia drugorzędnego
przy szybkości do 50 km/g — 150 osi	przy szybkości do 55 km/g — 120 osi
przy szybkości od 51 km/g do 65 km/g — 120 osi	

b) w pociągach towarowych na hamulcach ręcznych:

Na linjach znaczenia pierwszorzędnego	Na linjach znaczenia drugorzędnego
przy szybkości do 35 km/g — 150 osi	przy szybkości do 35 km/g — 120 osi
przy szybkości od 36 km/g do 50 km/g — 120 osi	
przy szybkości od 51 km/g do 55 km/g — 100 osi	
przy szybkości od 56 km/g do 60 km/g — 80 osi	

Jeżeli w składzie pociągu towarowego znajdują się czteroosiowe wagony typu amerykańskiego należy przy obliczeniu powyższej dopuszczalnej ilości osi w pociągu, liczyć każdy taki czteroosiowy wagon jako trzyosiowy.

b) § 87 punkt 8 oznaczonych przepisów uzupełnia się w końcu ustępem następującym:

Przy ustalaniu ilości hamulców czynnych w pociągach idących na hamulcach ręcznych należy hamowany obsadzony wagon czteroosiowy typu amerykańskiego liczyć za dwie czynne osie hamowane".

c) § 88 punkt 6 oznaczonych przepisów otrzymuje brzmienie następujące:

W końcu pociągu pasażerskiego idącego na hamulcach zespolonych w granicach dopuszczalnego składu (§ 84 p. 2) i pod warunkiem odpowiedniej ilości hamulców czynnych (§ 87 p. 11) mogą być doczepiane wagony, niewłączone do hamulca zespolonego, w ilości następującej:

na linjach znaczenia pierwszorzędnego	na linjach znaczenia drugorzędnego
przy szybkości poc. do 35 km/g — 30 osi	przy szybkości poc. do 35 km/g — 30 osi
przy szybkości poc. od 36 do 50 km/g — 20 osi	przy szybkości poc. od 36 do 50 km/g — 20 osi
przy szybkości poc. od 51 do 60 km/g — 12 osi	
przy szybkości poc. od 61 do 80 km/g — osi	
przy szybkości poc. ponad 80 km/g wagony takie nie mogą być doczepiane.	przy szybkości poc. ponad 50 km. wagony takie nie mogą być doczepiane.

140. Stwierdzenie należytego działania zespolonego hamulca samoczynnego.

Do wszystkich Oddz. Eksploat. i Mechan., stacyj, parowozowni, kontr. eksploat. i mechan. oraz drużyn kond. i parowoz.

1/1 - E 11 26349/27 z dnia 13. 5. 27 r.
1/2, 1/3, I, II 1, II/2, II/3, II/4, II, Wp. Pr.

W dopełnieniu zarz. w Dz. Rozp. nr. 7 ex 23 poz. 79 oraz nr. 18 ex 23 poz. 294, jak również w uzupełnieniu § 9 (4) rozdział III. instrukcji dla palacza lokomotywy i § 17 (1) rozdział IV. instrukcji dla palacza lokomotywy, Dyrekcja zarządza, ażeby próbę hamulcza **przeprowadzano** wzgl. **wykonywano przy każdej zmianie** równie **personelu** na stanowisku **kierownika** parowozu (lokomotywy) przy pociągach, wyposażonych w zespolony hamulec samoczynny, a **wypróbowanie hamulca wpisywano** w rubryce H raportu z jazdy **i potwierdzano odręcznemi podpisami**

a) **kierownika parowozu** (lokomotywy), obejmującego służbę i wykonywującego próbę hamulca, a następnie

b) **kierownika pociągu,** prowadzącego raport z jazdy odnośnego pociągu.

Przy **każdej** zachodzącej **konieczności wypróbowania hamulca** samoczynnego, kierownik pociągu **umieści** w raporcie z jazdy **stację** wzgl. na szlaku **miejsce km.** wypróbowania hamulca oraz uwagę **„hamulec wypróbowano"**, a poniżej tej uwagi należy obopólnie **odręcznie potwierdzić** wypróbowanie hamulca.

Niedopuszczalne jest — jak stwierdzono — **umieszczanie** w raporcie z jazdy **przy następnych** próbach hamulca **tylko stacji** powtórnej próby i **tylko** pożądanych **podpisów.**

Niedopuszczalne jest również — jak stwierdzono — **obopólne potwierdzenie** wypróbowania hamulca **przed ukończeniem stwierdzenia należytego działania zespolonego hamulca samoczynnego,** a to z uwagi na **ważność** zadokumentowania **tego działania,** ze względu na bezpieczeństwo ruchu.

Dyrekcja zauważa powtórnie, że w razie deszczu lub śniegu kierownik pociągu podaje kierownikowi parowozu do podpisu i do wglądu raport z jazdy złożony w ochronnej teczce.

Kontrolujące organa eksploat. i mechan. oraz zawiadowcy stacyj i dyżurni ruchu dopilnywują obowiązkowo ścisłego przestrzegania powyższego zarządzenia.

Instruktorzy drużyn kondukt. i parowoz. pouczą dowodnie dotyczący personel.

Na marginesie wyżej przytoczonych zarządzeń w Dz. Rozp. jak również instrukcyj należy odręcznie umieścić odpowiedne uwagi.

Sprawy Wydziału Drogowego.

141. Stosowanie wskaźnika 5.

Do wszystkich Oddziałów: Eksploatacyjnych, Drogowych i Mechanicznych, Stacji i Odcinków Drogowych.

Rozp. III/5 - 20811/27 z dnia 17 maja 1927 r.
III - II - I - Wp. Pr.

W ostatnim czasie stwierdzono, że po dokonaniu zmiany formy sygnału 36a na wskaźnik 5 według nowej sygnalizacji, ustawiono na stacjach małych i o słabym

ruchu tablice białe z czarnym krzyżem, oraz w miejscach, gdzie nie ma uzasadnionej przyczyny do ustawienia tychże.

W sprawozdaniach powołują się Oddziały na okoliczność, że maszyniści, nie widząc umieszczonych tablic, przejeżdżają perony, co z punktu widzenia bezpieczeństwa ruchu pociągów nie jest wskazane.

Wobec powyższego przypomina się, że według postanowień przepisów sygnalizacji str. 71 dodatek I punkt 99 ustawienie wymienionych tablic może nastąpić tylko za zgodą Dyrekcji. Stwierdzono zaś, że znaczną ilość tych wskaźników wzgl. dawnych wskaźników nr. 36 ustawiono bez wiedzy D. K. P. Ustawione zatem tablice wskaźnikowe należy niezwłocznie usunąć, gdyż umieszczenie tychże na małych stacjach—w szczególności na linjach głównych, — na których nie wszystkie pociągi regularnie się zatrzymują, jest zbędne i bez uzasadnionej potrzeby powiększa ilość tychże.

O ile na stacjach lub przystankach zachodzi konieczna potrzeba ustawienia takiej tablicy z tytułu szczególnych warunków ruchowych wzgl. miejscowych, n. p. gdy pociąg winien się zatrzymać przed przejazdem w poziomie szyn, znajdującym się w obrębie danej stacji przed rozjazdem wyjazdowym lub tuż za budynkiem stacyjnym, lub też, gdy skład pociągu nie mieści się na długości peronu, a maszynista niema możności orjentowania się w inny sposób, natenczas winny Oddziały naprzód uzgodnić swe stanowiska w tej sprawie a następnie przedłożyć Dyrekcji wspólne i należycie umotywowane wnioski.

Jednocześnie wyjaśnia się, że na zasadzie § 37 przepisów ruchu, maszyniści obowiązani są znać dokładnie przestrzeń, którą przebywają, więc w myśl postanowień § 52 (1) przepisów ruchu winni na stacjach zatrzymać pociąg bezwarunkowo przed semaforem wyjazdowym, sygnałem 6b lub ukresem rozjazdu wyjazdowego lub, przy pociągach osobowych, w miejscu ustalonem. Jeżeli zdarzą się wypadki, że maszyniści przejadą ukres rozjazdu wyjazdowego, natenczas winny stacje donieść o tem niezwłocznie drogą służbową dotyczącemu Oddziałowi Mechanicznemu, który winien po stwierdzeniu przyczyny i przeprowadzeniu dochodzenia przedłożyć Dyrekcji sprawozdanie z odpowiednim wnioskiem.

Wiadomości.

Zniesienie powiatu witkowskiego.

Wobec wejścia w życie z dniem 1-go kwietnia 1927 roku rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go lutego 1927 roku o zniesieniu powiatu witkowskiego w Województwie Poznańskiem (Dz. Ust. R. P. Nr. 17, poz. 130) podaje się do wiadomości, iż z dniem 1-go kwietnia 1927 roku zniesiony został dotychczasowy powiat witkowski, a należące dotychczas do powiatu witkowskiego miasta, gminy wiejskie oraz obszary dworskie wcielone zostały do powiatu gnieźnieńskiego —

za wyjątkiem **gmin wiejskich:** Barczyzna, Grzybowo, Chrzanowice, Jarzębkowo, Marzenin, Mystki, Noskowo, Pakszynek, Sobiesiernie, Strzyżewo — Czerniejewskie, Mierzewo —

oraz **obszarów dworskich:** Czeluścin, Grzybowo — Rabieżyce, Gulczewko, Gulczewo, Kawęczyn, Kleparz, Radomice, Wódki i Mierzewo z Królewcem, które włączone zostały do powiatu wrzesińskiego.

Konkursy

na posadę zaw. stacji 3 kl. w Starołęce.

Warunki dla ubiegających się IX. lub X. gr. uposażenia, złożony egzamin dla adjunktów i dłuższa praktyka w wykonywanej służbie ruchu jakoteż przewozowo-kasowej.

Podania należy wnieść za pośrednictwem kompetentnych Oddziałów do P. K. P. Wydziału IV. najpóźniej do dnia 10. 6. 1927 r.

IV/2 A 16/24993/27.

na posady 4-ech starszych zawiadowców odcinków sygnałowych w służbie drogowej w Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się VII. lub VIII. grupa uposażenia oraz kwalifikacje, określone w Dz. Urz. M. K. Nr. 2, ex 1925, str. 112 p. 122.

Termin składania podań 1. czerwca 1927 r.

IV/2 A 15 — 33146/27.

Przeniesienia służbowe.

P. Minister Komunikacji przeniósł b. Naczelnika oddziału Dyr. Budowy K. P. inż. Stefana Turowicza do tut. D. K. P. w charakterze starszego referendarza K. P. Turowicz rozpoczął urzędowanie w tut. D. K. P. z dniem 1. 4. 1927.

L. dz. IV A 1/12308/27.

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych:
Inż. Ruciński.

Odbito w Drukarni Robotników Chrześcijańskich T. A. w Poznaniu, św. Marcin 37.

WALNE ZGROMADZENIE
Spółdzielni Osadniczej pracowników kolejowych

odbędzie się w poniedziałek dnia 20. czerwca b. r. o godzinie 17-tej w gmachu D. K. P. pokój 345,

z następującym porządkiem obrad:

1. Wstęp. 2. Sprawozdanie Zarządu. 3. Dyskusja. 4. Zatwierdzenie Bilansu na r. 1926. 5. Sprawa Rady Nadzorczej i Zarządu. 6. Wnioski.

Poznań, dnia 25. maja 1927.
Przewodniczący Rady Nadzorczej.
(—) Dr. Sokołowski.